

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

(ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.)

ΑΡΙΘ. 297.

ΕΝ ΣΥΡΩ: ΤΗΝ 24. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Η ψευδοαριστοκρατία διεκρημένη, ο εντεθεν πάσχων λαός και η συγχώνυσίς: Συγχώνυσις. (Ίδε τα προλαβόντα φύλλα υπ' αριθ. 295 & 296.)

Είς την αρχήν της παρούσης πραγματείας μας είπομεν ότι αρκεί να ρίψη τις προσεκτικόν εις τὸ παρελθόν βλέμμα, διὰ νὰ γνωρίσῃ εἰς ποῖα καὶ πόσα ὀσπύματα ἐπέπεσαν ὁ λαὸς μας, ἕνεκα τῆς εἰς τὰς ἐκλογὰς ὀλίγης προσοχῆς καὶ τῆς ἀδιαφορίας του. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος τῆς πραγματείας μας ὠφείλομεν ν' ἀναπτύξωμεν ἐν ἐκτάσει, καὶ νὰ παραστήσωμεν ἐν πρὸς ἐν τὰ σφάλματα εἰς ὅσα ὑπέπεσαμεν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσύγγνωστα εἰς λαὸν δικαίως κρυφώμενον ὅτι εἶναι ὁ μᾶλλον ἐξευγενισμένος καὶ σύνετός τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκτεταμένη ἀνάπτυξις δύναται νὰ προξήνησῃ δυσαρκεσίαι, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν καθόσον ἐνεστίν, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλομεν δυνήθῃ νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὸν κοινωνικὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον προθέμεθα, τὸν τῆς συνενώσεως δηλαδὴ, ἐγκρίνομεν νὰ καλύψωμεν μὲ τὸν πέπλον τῆς σιωπῆς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς λήθης τὰ σφάλματα ταῦτα, νὰ μὴν ζύσωμεν πληγὰς αἰτίας ἠρχοῦσαν ἢ νὰ κλειώμεναι, καὶ νὰ προσηλώσωμεν εἰς μόνον τὸ μέλλον ὄλβην τὴν προσοχήν μας. Νομίζομεν ὅμως μεγίστην ἑλλειψίν τὸ νὰ παρασιωπήσωμεν ὅτι τὰ σφάλματα ταῦτα (ὡς ἕκαστος συναισθάνεται ἴσταν θέσῃ τὴν χεῖρα του εἰς τὴν καρδίαν του καὶ ἀκούσῃ ἀπαθῶς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς του) μᾶς ἐδάκψαν ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Καὶ ἠθικῶς μὲν, διότι μεγάλως προσβάλλεται ἡ ἀξιοπρέπεια ἡμῶν ἀντιπροσωπευμένων ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ πρόσωπα ἀξιοτίμα μὲν καὶ ἀξιοσέβαστα, ξένα δὲ κατὰ τὰ δύο τρίτα ἀπὸ τὴν κοινωνίαν μας, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν ἄνδρες ἐπίσης ἀξιοτίμοι καὶ ἀξιοσέβαστοι, συνετοί, πολυπύργοι, πολυγνώμονες, λόγιοι, εὐπατρίδες, ἐνάργτοι καὶ ἀκεραίου χαρακτῆρος, οἵτινες ἀνοικίως παρηγκωνίσθησαν, διότι μὲ τὴν φιλαυτίαν ἐνὸς ἀτόμου καὶ μὲ τὰ ὕλικα συμφέροντα ὀλίγων τινῶν ὀπαδῶν του, ἀντηλλάχθη μετὰ τῆς τότε ἐπιπέσεως εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς Κυβερνήσεως ἢ βελλῆς ἐπὶ ἀσκληροῦ λαοῦ τυφλοῦ ὀμμασι ψηφηροῦσαντος, ῥίψαντος δηλαδὴ εἰς τὰς κάλπας στερεότυπα ψηφοδέλτεα, καὶ ἀποδείξαντος διὰ τῆς διαγωγῆς του ταύτης ἀναξιοτήτα τοῦ νὰ κυβερνᾶται συνταγματικῶς. Ὑλικῶς δὲ, διότι τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὡς ξένα, οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας μας γνωρίζουν, οὔτε τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, τῆς ἐμπορίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς βιομηχανίας, οὔτε τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ τῆς ἐξουκουμῆσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Τὸ δὲ χεῖριστον πάντων εἶναι, ὅτι ἀνήκοντα τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰς τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπολίτευσιν, ἐναντίον τῆς βελλῆσεως τοῦ ἐπιτελοῦσιν τῶν λαοῦ καὶ τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων του,

(ὅπερ ἐδύνατο πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν νὰ προῖδη ὁ συνετός καὶ καλῶς γνωρίζων τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος παρατηρητῆς) οὔτε σημασίαν, οὔτε φωνήν, οὔτε βαρύτητα τὴν παραμικράν δύναται νὰ ἔχῃσιν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς συνόδου. Ἐντεῦθεν δὲ ὅσην ἐκάνοτητα καὶ καλὴν προαίρεσιν ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὰ, δὲν θέλουσιν δυνήθῃ νὰ προστατεύωσιν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματά μας εἰς τὴν πρώτην μάλιστα βουλευτικὴν σύνοδον, καθ' ἣν θέλουσιν ληφθῆ ὀριστικὰ διὰ πολλῶν τοῦλάχιστον καιρῶν περὶ παντὸς ἀντικειμένου μέτρα, καὶ καθ' ἣν ἐπρεπε ν' ἀντιπροσωπευόμεθα καταλλήλως, διὰ νὰ δυνήθωμεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν κατάστασίν μας, ἢ νὰ διευθετήσωμεν τὴν ἐλλή. ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν ὑπὲρ τε τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ τοῦ γενικοῦ τοῦ ἔθνους συμφέροντος· διότι ἄλλαι τῆς Ἑλλάδος πόλεις μᾶς διαφιλονεικούν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἂν δυνήθουν ν' ἀπολαύσωσιν διὰ τῶν ἰσχυρῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχουν, καὶ αὐταὶ δὲν θέλουσιν ὠφελῆθῃ, καὶ τὰ μεγάλα τοῦ ἔθνους συμφέροντα θείλων ἄλασθῃ.

Ἄλλὰ ταῦτα ὅσα ἐξεθέσαμεν ἀποτελοῦν τὴν ἐλάχιστην ἴσως ζημίαν ἀπὸ ὅσας ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς ὑπέστη ὁ δυστυχῆς μιν, προωρισμένος δὲ, τὸ ἐπαναλέγομεν, διὰ καλητέραν τύχην λαὸς μας.

Διὰ ν' ἀπολαύσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἔν ἢ τὸ ἄλλο ἐκ τῶν διαμαχομένων τῆς ψευδοαριστοκρατίας μας κομμάτων τὴν εἰς τὰς ἐκλογὰς πλειοψηφίαν, καταφεύγει εἰς τὰ ποταπώτερα, μικροπρεπέτερα ἢ ἀντικοινωνικώτερα μέσα, ἢ περιφρονοῦσα τὸν ἀριστοκρατικὸν χαρακτῆρα τῆς καταβαίνει ἀπὸ τὸ ὕψος αὐτοῦ εἰς τὴν καλύδην τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ οἰκίσκου, τοῦ κτίστου καὶ τοῦ ἀχλοφόρου, εἰσέρχεται ὡς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ καπηλεία καὶ τὰ ἐργαστήρια τῶν βαναύσων βιομηχάνων [ἐπαιτούσα ψήφους. Διὰ νὰ ὑπερισχύσῃ δὲ τὸ κύριον ὑποπίπτει εἰς τοιαύτην παραλογίαν, ὥστε συγκατανεύει ν' ἀπωλήσῃ ὅλην τὴν ἐπιβροήν τῆς, νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ τιμαλφέστερα τοῦ λαοῦ συμφέροντα εἰς χεῖρας ἀνθρώπων βαναύσων καὶ ἀμαθῶν· ἀπειλεῖ ὅτι δὲν θέλει δώσει ἐμπορικὴν ἢ τραπεζικὴν πίστωσιν εἰς τὸν μικροῦ ἔμπορον καὶ τὸν βιομήχανον καὶ ἐργασίαν εἰς τὸν ἐργάτην τὸν μὴ ὑπὲρ τοῦ κόμματός τῆς ψηφηροῦσαντα, ὅτι δὲν θέλει ἀγοράσῃ τοῦ λοιποῦ ὑποδήματα ἀπὸ τὸν συνήθη ὑποδηματοποιὸν τῆς, οὐδὲ δόλλας ἀπὸ τὸν κουρέα τῆς, καὶ ὅτι δὲν θέλει βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔξῃς τὸν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν φατρίαν τῆς λιμοκτονοῦντα καὶ γυμνιτεύοντα συμπολίτην τῆς. Ῥαδιοῦργεῖ εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, διὰ ν' ἀποζημιῶνται ἐοδόλως ἀπ' αὐτῶν οἱ φίλοι τῆς φατρίας τῆς, πολλακίς προφανέστατον ἄδικον ἔχοντες, καὶ ν' ἀπαντῶσι μυσίας δυσκολίας οἱ ἐντὸς τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ἀπαιτοῦντες συμπεφωνημένως ἐντίμους ἀποζημιώσεις· προσπαθεῖ πολλακίς νὰ παραβιάσῃ τὴν δικηγορικὴν συνείδησιν, καὶ ἐμβραβεῖ ἀναισχύντως ὡς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν τῆς Θεμιδὸς ναὸν διὰ νὰ τὸν μιάνῃ, καὶ νὰ δυνήθῃ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἰδικούς τῆς κακούργους ἐπίστε καὶ ἐγκληματίας ὄντας, καὶ νὰ βλάβῃ ὅπως ἂν ποτε τοὺς ὑπεναντίους τῆς.

Ἐντεῦθεν περιφρονεῖται, καταπιέζεται καὶ καταδιώκεται ἢ τιμωρῆς, ἢ ἀρετῆ καὶ ἢ δικαιοσύνης τιμᾶται ἀπεναντίας, περιβάλλεται καὶ βοηθεῖται ἢ ῥαδιοῦργία, ἢ ἀπάτη καὶ ἢ ἀδικία. Πᾶσα συμβουλή καὶ προτροπὴ εὐλικρινῆς καὶ συνάδουσα μὲ τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ἀπορρίπτεται μὲ περιφρόνησιν, διότι ἢ ἀλήθεια ἀπαρέσκει παραμειλοῦνται ὅλα τὰ ἐπιτόπια πράγματα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὑψηλὰ συμφέροντα τῆς ἐμπορίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς βιομηχανίας ἢ τὰ πάθη αὐτῶν καὶ καθεκᾶστην εξαγριούνται, ὥστε ἂν δὲν ληφθῇ ἐν τάχει ἀδελφικῆς συνενώσεως καὶ πολιτικῆς συγχωνεύσεως μέτρον, κινδυνεύομεν νὰ συμπλακώμεν καὶ μέχρις ὀπλων εἰς τὴν πρώτην γενησομένην δημοκρασιακὴν ἢ ἀλλήν ἐκλογὴν. Τίς λοιπὸν καὶ ὁ πλεόν ἡλίθιος δὲν συναίσθάνεται ὅτι ἀφοῦ τὰ γενικά συμφέροντα θυσιάζονται οὕτως ἐνώπιον τῶν μερικῶν, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἢ μικροφιλοτιμία μας, καὶ διὰ νὰ προάγῃται ἀναξίως ὀλίγα ἄτομα, τῶν ὁποίων γινόμεθα τυφλοὶ ὀπαδοί, ἢ κοινωνία μας, ἢ ἀξιολόγος αὐτῆς κοινωνίας, ἢ ὁποία ἐπρεπε ν' ἀποτελῇ τὴν δόξαν, τὸ λαύχημα καὶ τὸ κλέος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους προσεγγίζει εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς, καὶ, τέλος, εἰς τὴν διάλυσίν τῆς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη;

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν ἀδελφοὶ συμπολίται, ὅσοι ἀνήκετε εἰς τὴν ὑψηλὴν τῆς κοινωνίας μας τάξιν, ν' ἀπαρνηθῆτε ἑαυτοὺς, νὰ λησμονήσετε τ' ἀντικοινωνικὰ πάθη τὰ ὁποῖα εἶναι ἢ μόνη αἰτία τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης ἀθλίας τοῦ τόπου μας καταστάσεως, νὰ λησμονήσετε ὅτι ἔχετε ἄλλην παρὰ τὴν Ἑλλάδα [πατρίδα, νὰ σκεφθῆτε ὅτι ὁ συνετός καὶ ἐνάρετος πολίτης πρεῖπει νὰ θεωρῇ ὡς ἀδελφόν του τὸν συμπολίτην του ὁποιασδήποτε πατρίδος ἤθελεν εἶσθαι, καὶ νὰ λυπηθῇ καὶ ἀγανακτήσῃ ὅσῃς οὗτος ὅπως ὅποτε ἀδικεῖται ἢ περιφρονεῖται· νὰ σκεφθῆτε προσέτι ὅτι μόνη ἢ ἰσότης ἐνώπιον τῶν νόμων χαρακτηρίζει, σύμφωνα μὲ τὴν εὐαγγελικὴν ἢ τὴν συνταγματικὴν ἐντολήν, πολιτίας εὐνομουμένης πολιτείας, ἢ δὲ ἀποκλειστικότης καὶ ἢ πλεονεξία ἐπὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων χαρακτηρίζει λαὸν εὐρισκίμενον εἰσέτι εἰς κατὰστασιν ἀγρίαν, καθ' ἣν ὁ ἰσχυρώτερος προσπαθεῖ νὰ καταπιέσῃ ὅπως ὅποτε τὸν ἀσθενέστερον καὶ νὰ τὸν στερήσῃ τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα εἰς τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν ἀπολαμβάνει. Ἄλλὰ προσέτι εἶναι καιρὸς νὰ συναισθανθῆτε ὅτι ὁ ἀπλοῦς οὗτος λαὸς τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε ὡς πρόβατά σας, αὐτὰ λέγομεν τὰ ἀθῶα καὶ ἄλλακα πρόβατα δὲν ὀμοιάζουν μὲ τὰ πρόβατα τοῦ βουνοῦ οὔτε εἶναι κτήνη, ἀλλ' ὡς λογικὰ ὄντα εἶναι ἐπίδεικτα καὶ φωτισμοῦ, καὶ ὅτι φωτιζόμενα καὶ συναισθανόμενα τὰ δικαιώματά των, θέλουσιν περιφρονῆσαι ποτὲ τὴν ἐπιβροήν σας, καὶ θέλουσιν ζητήσαι μετὰξὺ αὐτῶν ἄνδρας ἐκαστοτέρους νὰ διευθύνωσι τὴν τύχην των. Συνεῖθε λοιπὸν, θώσατε πρὸς ἀλλήλους ἀδελφικὴν χεῖρα, κάμτε ἀμειβάτας παραχωρήσεις καὶ συμβιβάσατε τὰς ἀξιώσεις σας, αἱ ὁποῖαι, κατὰ δυστυχίαν τοῦ τόπου, κατήντησαν ἀνοικουμῆτοι, καὶ συσκεφθῆτε ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ διὰ τὸ κα

ὄν καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ δυστυχῆος λαοῦ, τὸν ὅποιον μαστιῶσι ἀνοικείως δεκαετίαν ἤδη ἢ μετὰ τὴν σὺν

Μεγάλῃν αἰσθανόμεθα εὐχαρίστησιν πληροφορούμενοι, ὅτι ἡ προκειμένη πραγματεία μας ἀπὸ τῆς τῆν γενικὴν τῶν συμπολιτῶν μας εὐαρέσειται, καὶ ὅτι ὅλοι εἶναι εὐδιάθετοι νὰ ἐνώθῳσιν ἀδελφικῶς, καὶ νὰ λήθῳσι πᾶν κατὰλληλον καὶ φρόνιμον μέτρον ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Πρὸ τινῶν μάλιστα ἡμερῶν ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας κύριος Ἀργύριος Ταρποχιζῆς προσεκάλεσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του τινὰς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἀνήκοντας εἰς ἀμφοτέρω τὰ δεκακχόμενα κόμμματα, διὰ νὰ γίνῃ οὐσκαφίς περὶ βελτιώσεως τῆς τοῦ τόπου μας καταστάσεως ἄλλ' ἢ συνέλευσις αὐτῆ ἀνεπλήρη ἕνεκα ἀπροδοκῆτου περιστατικῆς, καὶ ἀναδραστηρικῆς ἕνεκα τῆς ἐποχῆς ταύτης τῶν διασκευάσεων.

Ἐπαινοῦμεν μεγάλως τὸν εἰς τὰ καλὰ καὶ τὴν βελτιώσιν τῆς καταστάσεώς μας ζῆλον τοῦ κυρίου Ταρποχιζῆ' ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τῆς συνέλευσεως ταύτης ἐπρεπε νὰ προηγηθῆ ἄλλη γενικωτέρα, καὶ νὰ συγκροτηθῆ εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐνταῦθα λεσχῶν. Μοναδικὸν δὲ ἀντικείμενον καὶ σκοπὸς τῆς νὰ γῆναι ἡ πολιτικὴ συνένωσις καὶ συγχώνεσις, καὶ ἡ εὐκρινὴς ἐκ μέρους πᾶν τῶν ὑπόσχισις, ὅτι θέλει ἀποσκορμισθῆ ἀπὸ τὸν τόπον τὸ τῆς ἀποκλειστικότητος ἀντικωνωνικὸν πνεῦμα, ὅτι θέλει εἰσαχθῆ ἡ συνταγματικὴ ἰσότης, καὶ ὅτι ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ θελήσιν διευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ ὅλα ἐν γένει τὰ ἐπιτόπια πράγματα.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος λαοῦ μας ἀναδεχόμεθα ἡμεῖς τὴν φροντίδα τῆς συγκαλέσεως τῆς συνέλευσεως ταύτης, καὶ ἐν πρώτοις προσκαλοῦμεν δημοσίως τὰς ἐφορίας τῶν ἐνταῦθα τριῶν λεσχῶν, νὰ συγχωρήσωσι νὰ συγκροτηθῆ εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, εἴτε τὴν εὐρυχωροτέραν, εἴτε τὴν διὰ κλήρου προσδιορισθῆσαν ἐπισημνῆ ἢ συνέλευσις αὐτῆ, ἀφοῦ προηγουμένως ληρθῆ ἡ ἀδεια τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἀφοῦ δὲ προσδιορισθῆ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἢ καταλληλοτέρῃ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ, θελωμεν λάθῃ τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν νὰ προσκαλέσωμεν εἰς τὴν συνέλευσιν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος μας καὶ δι' ἰδικιτέρας προσκλήσεως, ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια θέλομεν θεωρήσει κατὰλληλα διὰ νὰ λάθῳσι μέρος εἰς αὐτὴν μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι, ὡς εἴρηται, ἡ ἀδελφικὴ καὶ εὐκρινὴς συμφιλίωσις καὶ συνένωσις, ἐξ ὧν μόνων προσδοκῶνται ὅλα τὰ καλὰ, καὶ ἡ εὐμερία τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος λαοῦ μας. Προλαμβάνομεν δὲ ἀπὸ τοῦδε νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐναντίον τῶν ὅσων ἤθελον γίνεαι ἐπισημνῆ πρόσκομμα εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν καὶ κοινωνικὸν σκοπὸν μας, τοὺς εἰδοποιῶμεν ὅτι θελωμεν τοὺς σιγματίσει περικῶς ὅποιοιδήποτε ἤθελον εἶσθαι, ἔστῳσιν καὶ οἱ στενωτέροι φίλοι μας, καὶ θελωμεν τοὺς χαρακτηρίσει ἐνώπιον τοῦ λαοῦ μας ὡς θανασίμους ἐχθροὺς τῶν ἀληθῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἐφημερίδας του.

Ὁ ἀληθῶς συντηρητικὸς περιοδικὸς τύπος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς κρυφόμεθα ὅτι ἀνήκομεν, ἐμέμφθη πολὺν χρόνον τὴν ἀντιπολιτεύσιν, ὡς κινήσασιν καὶ κινῶσιν πᾶντα λίθον ὑπὲρ τῆς ξενικῆς ἐπέμβασις, διότι στερουμένη αὐτῆ ἰσχύος, ἀπωλέσασα ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτως διατρεχάντων ὄλην τῆς τῆν ἠθικὴν βαρύτητα, καὶ ἀπελπισθεῖσα ὅτι θέλει δυναθῆ νὰ καθέξῃ τοῦ λοιποῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰς μόνον τὴν ἐπέμβασιν ταύτην ἐλπίζει τὴν σωτηρίαν τῆς. Ὁ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος ὑπερασπιζόμενος αὐτὴν ἐρωτᾷ, τί ἐνήργησεν αὐτῆ διὰ νὰ ἐπισύρῃ τοιαύτην κατ' αὐτῆς μομφήν. Δὲν εἴμεθα μὲν εἰς κατάστασιν νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀπόρρητον τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀλληλογραφῶν,

διὰ νὰ γνωρίσωμεν μὲ ποῖα χρώματα ἐξωγράφισεν αὐτῆ εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ φίλους καὶ προστάτας τῆς τῆν πολιτικὴν μας κατάστασιν, οὐδὲ ἂν ἐπεκλήσθη καὶ τίνι τρῶπι τὴν κατατρεπτικὴν καὶ ὀλεθρίαν περὶ ἧς ὁ λόγος ξενικὴν ἐπέμβασιν ὅτι ὅμως ἀνέγνωμεν ἄρθρα δημοσιεύθέντα διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου, ἐν Ἀθήναις συνταττόμενα καὶ ἐκεῖτε πεμπόμενα, καὶ ἡ ἐνταῦθα διαγωγή τῆς ἀποχρώντως πείθουν πᾶντα λογικὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐπροκάλεσεν ἐμμέσως, καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτε νὰ προκαλῆ τὴν ἐπέμβασιν ταύτην.

Εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ κράτη ἡ ἀντιπολιτεύσις εἶναι ἀναπόφευκτος καὶ ἐνταῦθα ἀναγκαῖα. Ἀναπόφευκτος μὲν, διότι δὲν εἶναι ἀλάνθαστοι καὶ ἀναμάρτητοι οἱ κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐκλείπει δὲ ἀπ' αὐτὰ ἀφ' ἐνός μὲν τῆς φιλαρχικῆς πνεύμα, τὸ ὅποιον ἔχει συμφέρον νὰ μέμψεται ὅλα τὰ σφάλματα τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἄνδρες φιλογενεῖς, οἵτινες φλεγόμενοι ἀπὸ ἔρωτα ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν, δημοσιεύουσιν τὰς τῆς ἐξουσίας ἐλλείψεις, προσπαθοῦντες ταυτοχρόνως νὰ τὴν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν εὐθείαν καὶ ἠθικὴν ὁδὸν ὁστικῆς παρεκτρέπετα, ἀπ' αὐτῆς. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἕνεκα τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν τῶν 1843. καὶ 1844, ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς καὶ ἀξιοσεβάστου, ὑπὲρ τῆς ἐξασφάλσεως τῆς ἀτομικῆς μας ὑπὴρξέως, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας μας, ὑπὲρ τῶν ἐξόχων αὐτῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὅποια κινδυνεύουσιν ἂν ὑποπέσωμεν εἰς ἀναρχίαν καὶ εἰς ἐμφυλίους ῥήξεις, ποῦν ἄλλον σκοπὸν ἐδύναντο νὰ ἔχη μίαν λυσσώδη καὶ μαινομένη ἀντιπολιτεύσις, εἰμὴ τὸ νὰ στερήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ πᾶσαν πραγματικὴν καὶ ἠθικὴν βαρύτητα, νὰ δώτῃ ἀφορμὴν εἰς ἐμφυλίους ῥήξεις καὶ σπαραγμῶς, καὶ ἐν τούτῳ ὠρεθούμενη μίαν ἐχθρὰ τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δι' ἐνόπλου δυνάμεως ξενικὴν ἐπέμβασιν, αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας θέλομεν εἶσθαι ἀναμφισβήτως λυπηρόταται, διότι θέλει διακινδυνεύσει τὸ πολίτευμα πολιτικὸν μας Σύνταγμα, τὸ ὅποιον διὰ τούτων θυσίων ἀπληκασίμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ θρόνος καὶ ἡ ἀνεξαρτητικὴ μας.

Ἄς πύσῃ λοιπὸν ὁ περιοδικὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρωτᾷ τί ἐπραξεν αὐτῆ, δι' οὗ ἐπεκλήσθη ἡ ὀπωθήποτε ἐπροκάλεσε τὴν ξενικὴν ἐνοπλον ἐπέμβασιν.

Ὁ κύριος Ἀουβέρτ Ρόσχ μέλος τῆς ἐν Παρισίοις Ἀνατολικῆς Ἐταιρίας, διεύθυνεν ἀναφορὰν τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, δι' ἧς ἐξαιτεῖται τὴν κατάργησιν τῆς καθάρσεως. Ἐκ τοῦ εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἐπισυνημένου καταλόγου ἐξαγομεν τὸ μέρος ὅπου ἀναφέρονται ἐν περιλήψει αἱ ἐπιζήμιοι συνέπειαι τῶν ὑγειονομικῶν Γαλλικῶν νόμων.

1. Αἱ καθάρσεις μας ἐμποδίζουσιν τοὺς ταξειδιώτας νὰ ταξειδεύουσιν μὲ τὰ ἰδικὰ μας ἀτμόπλοια, τοῦτο δὲ ἐπέφερε κατὰ τὸ ἔτος 1843 ἐπὶ δαπάνης φράγκ. 5,000,000. καὶ εἰσπράξεως φράγκ. 1,500,000. ἔλλειμμα ἐκ φράγκων — — — — — 3,500,000.

2. Αἱ Ἀγγλικαὶ ἀτμοπλοῖαι τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διατηροῦνται ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μας καθάρσεις. Ὅλοι αἱ εἰσπράξεις τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῶν εἶναι τόσκι ζημίαι διὰ τὴν Γαλλίαν. Τὸ ποσὸν τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν συμποσῶνται περίπου εἰς — — — — — φρ. 3. 600000.

3. Τὸ ἐμπόριον τῆς Γαλλίας μὲ τὰ κράτη τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσχυόμενα ἐν τῇ Γαλλίᾳ εἶναι ὑποκαίμενα εἰς καθάρσιν, καὶ τὸ ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὁκίων ἀνέσθ κατὰ τὸ ἔτος 1843 εἰς 103 ἑκατομμύρια, ζημιοῦται κατὰ μέσον

ὄρον 5.0/0 διὰ δαπάνης παντὸς εἶδους ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπιφορτίζεται — — φρ. 5. 150000.

Ζημίαι γνωσταὶ προξενούμεναι ἀπὸ τὰς καθάρσεις — — — φράγκ. 12, 250000.

4. Ἐὰν συγκρίνωμεν τὸ ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς μὲ τὸ τῆς ἐξαγωγῆς συνιστάμενον εἰς 32, 900, 000. φράγκα διὰ τὰ εἰς τὸ 3. ἄρθ' ἀναφερόμενα κράτη, εὐρίσκόμεν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἐξίσωσις ἀποβαίνει πρὸς βλάβην μας μὲ φράγκα 70,300,000. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσαγωγῆς ὑπ' ἀρχοῦν ὕλας ἀκατέργαστοι καὶ ἀφορῶσι τὴν βιομηχανίαν 47. ἑκατομμυρίων φράγκων, αἱ ὁποιαὶ κατεργαζόμεναι ἐδύναντο νὰ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὸν τόπον τὸ ἔλλειμμα ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν βαρύνονται ἀπὸ τὸ τῆς καθάρσεως τέλος ὅχι μόνον πρὸς πέντε τὰ ἑκατὸν ἀλλὰ πρὸς δέκα εἰς τὸν τρόπον ὡστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξέλθωμεν τὰς ὕλας ταύτας κατεργασμένας, εἰμὴ μὲ τὴν αὐξήσιν ταύτην τῆς ἀξίας τῶν ἐντεθεν δὲ καθίσταται ἀδύνατον εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐμπόριον νὰ συναγωνισθῆ μετὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

5. Πρέπει προσέτι νὰ ὑπολογίσωμεν, 1ον τὰ κέρδη ἐπ' αὐτῶν τῶν 70 ἑκατομμυρίων τὰ ὅποια στεροῦμεθα, καὶ 2ον τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τραπεζικὰς ἀπολαβὰς.

Ἐπικαλοῦμαι λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ὀλεθρίων τούτων συνεπειῶν τῶν ὑγειονομικῶν νόμων μας.

Ἴδου εἰς ποῖον εὐρισκόμεθα θέσιν διατηροῦντες τὰς καθάρσεις ὀφείλομεν ἄραγε νὰ ὑπομένωμεν; Ἄν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἀγγλία εἶχον δίκαιον νὰ σχίσωσι τὸ ὑγειονομικὸν τῆς Εὐρώπης συμβόλαιον, σφάλλει μεγάλως ἡ Γαλλία διατηροῦσα αὐτὸ, διότι προσβάλλει τὰ συμφέροντά της· αὐτὸ δὲ ἀπ' ἐναντίας αἱ δύο αὗται δυνάμεις εἶχον ἄδικον, ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῆ ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης δημοσίου ἐν Ἑυρώπῃ ὑγείας, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκτελεσιν τοῦ συμβολαίου αὐτοῦ, διότι τὰ βλαπτόμενα δικαιώματά της χορηγοῦν εἰς αὐτὴν αὐτὸ τὸ δίκαιωμα.

Ἐνῷ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Αὐστρία, κράτη πλουσιώτατα εὐημεροῦντα καὶ μικρὰν μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικὴν σχέσιν ἔχοντα, ἀναλέγως τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦν μεγάλου καὶ σημαντικοῦ ἐμπορίου, κατήργησαν σχεδὸν τὰς καθάρσεις, διὰ νὰ δώσωσιν ἀναψυχὴν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἐνῷ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐσχάτως γίνεταί μέγιστος λόγος περὶ καταργήσεως καὶ ἐκεῖ αὐτοῦ τοῦ ὑγειονομικοῦ μέτρου διὰ τὸν αὐτὸν ἐμπορικὸν σκοπὸν, ἡμεῖς μόνον οἵτινες καὶ πτωχὸν ἔθνος εἴμεθα, καὶ ὄλον σχεδὸν τὸ ἐμπόριόν μας ἐνεργεῖται μετὰ τῆς Τουρκίας, ἡμεῖς λέγομεν οἱ Ἕλληνας οἱ ὁποιοὶ ἔχομεν μέγιστον πρὸς πᾶν ἄλλο ἔθνος συμφέρον νὰ καταργήσωμεν τὰς καθάρσεις, ὡς ἀνωρελεῖς καὶ ματαίας, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ πανώλης νόσος, οὔτε ἐσκέφθημεν καὶ νὰ βάλωμεν εἰς ἐνεργίαν τὸ μέτρον αὐτὸ, τὸ ὅποιον εὐκόλουν τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας συγκοινωνίαν μας, θέλει ἐμψυχώσῃ μεγάλως τὸ δεινοπαθοῦν καὶ κινδυνεύον νὰ καταστραφῆ ἐμπόριόν μας.

Ἄλλὰ κατὰ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τοῦ μέτρου δυνατὰί τις ἂν ἀντιτάξῃ, ὅτι θέλει διακινδυνεύει ἡ δημοσίος ὑγεία, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ πανώλης εἶναι ἐνδημικὴ ἐν τῇ Τουρκίᾳ νόσος, καὶ μολονότι ἡ Ὄθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε καὶ λαμβάνει μέτρα περὶ ἐξαλείψεως τοῦ μιάσματος, τὰ μέτρα ταῦτα ὡς ἀτελεῖ, δὲν παρέχουσιν ἂν ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα κατὰ τῆς ἐπικινδύνου καὶ καταστρεπτικῆς νόσου τῆς πανώλους.

Εἰς ταῦτα πάντα ἀντιτάττομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἂν ἤθελον εἶσθαι ἐνδημικὴ ἡ πανώλης ἐν τῇ Τουρκίᾳ, δὲν ἤθελον εἶ-

πλήθει, ως εξέλειπε δι' αρχικά έτη εκ τής Κωνσταντινου-
 πώλεως, τής Σμύρνης, τής Θεσσαλονίκης και όλων τών
 περίεξ αυτών μερών. Έπιμένως αν εα εν τή Τουρκία λαμβάνομενα
 υγειονομικά μέτρα ηναι ατελή, και δεν παρε-
 χουν τ' απαιτούμενα, οί εν τή Τουρκία πρόξενοι τής
 Ελλάδος, τών πρώων καθήκον είναι να ειδοποιώσι τας υ-
 γειονομικάς αρχάς περί τής καταστάσεως τής υγείας
 τών όποιων εδρεύουσιν, θέλουν εΐσθαι αναμφι-
 βλώως προσεκτικοί εις τήν εκπλήρωσιν του καθήκοντός
 του, και εντεύθεν εγκρίτως ειδοποιούμεναι αι αρχαι
 τών όσας συνιδάινουν κρούσματα πανώλους εις τινας
 τής Τουρκίας πόλεις, θέλουν λαμβάνειν τ' αναγκαία περι-
 τούτου μέτρα, θέλουν υποβάλλειν εις κάθαρσιν τά εκείθεν
 παρερχόμενα έμπορεύματα και τούς επιβάτας, και τοι-
 ουτοτρόπως θέλει εξασφαλισθαι ή δημόσιος υγεία.

Αλλα αν θεωρηθώσιν ως ανίσχυροι αι παρατηρήσεις
 μας αυται εναντίον του όρθου λόγου, και του μεγάλου έμ-
 πορευτικού συμφέροντός μας, και υποτεθη όστι ή Κυβέρνησις
 δεν θέλει αποφασίσει να καταργήσιν τήν κάθαρσιν εν γέ-
 νει, και ν' αφήσιν έλευθέραν τήν μεταξυ τής Ελλάδος και
 τής Τουρκίας συγκοινωνίαν, είναι εν τοιαύτη περιπτώσει
 και δικαιοι, και συνετόν και σύμφωνον με τά καλώς έ-
 γνωσμένα εθνικά συμφέροντα να συγχωρήσιν τουλάχιστον
 τήν έλευθέραν κοινωσίαν δια τά από τά μέρη τής Τουρκί-
 ας, όπου δεν υπάρχει πανώλης, παρερχόμενα πλοία εις
 τούς έμπορικωτέρους και καταλληλοτέρους λιμένας του
 κράτους, και να λαμβάνη μόνον τήν προσήκουσαν προ-
 σοχήν εις τήν κατάστασιν τής υγείας τών κατοίκων εις
 τούς λιμένας αυτους, δια να εξασφαλιζεται ούτω πως ή γε-
 νική του κράτους υγεία.

Είχομεν ήδη τυπωμένον τά πρώτον του παρόντος φύλλου
 μας άρθρον, οτε έπληροφορήθημεν οτι τήν 21. του ένεστώ-
 τος μηνός, κατά πρόσκλησιν του εντίμου αντιπροέδρου του
 Επιμελητηρίου μας κυρίου Ιωάννου Α. Παλλη, συνεκα-
 λέσθη εις τó κατάστημα του αρχείου αυτου συνέλευσις
 πολλών εκ τών προκρίτων τής πόλεώς μας, δια να γίνη
 σύσκεψις και να ληρωθώσι μέτρα άφορωντα τήν βελτιώσιν
 τής καταστάσεως τής πόλεώς μας. οτε δε συνήλθον
 πάμπολλοι, και ειρηνικής συζητήσεως γενομένης, διαβί-
 θη έπιτροπή, δια να συνετάξη αναφοράν προς τήν Βουλήν
 εκ μέρους τής δημολειας του έμπορίου μας, εις τήν να
 εκπέθει ή άθλια του τόπου, τής έμπορίας, τής ναυτι-
 λιας, ή τής βιομηχανίας μας κατάστασις, και να ζητησαι
 δι' αυτης να ληρωθώσιν οσα μέτρα τείνουν προς βελτιώσιν
 αυτών.

Έπαινούμεν και τον του κυρίου αντιπροέδρου του Έ-
 πιμελητηρίου μας εις τά καλά ζήλον, και θεωρούμεν τήν
 συνέλευσιν ταύτην τών συμπολιτών μας ως άγαθώτατον
 οίνον, υπέρ τής παρά πάντων έπιθυμητής συνενώσεως,
 ήτις ως πολλάκις είπομεν είναι τó μόνον σωτήριο μέτρον
 υπέρ τής βελτιώσεως τής καταστάσεώς μας αλλά λυπού-
 μεθα οτι και εις τήν συνέλευσιν ταύτην, εις τήν όποιαν να-
 τά δυστυχίαν δεν παρευρέθημεν ένεκα τής πασχούσης
 υγείας μας, δεν έγινεν ούδεις περι συνενώσεως και ομοιο-
 ας λόγος, ενω, και ήμας, τουτο έπεριπε να ηναι τó πρώ-
 οστον εντικει μένον τής γενικής συσκέψεως, συζητήσεως
 ή αποφάσεως. διότι άφου τίμιοι άνθρωποι δώσωσι προς άλ-
 ληλους αδελφικήν χείρα και υποσχέθώσιν οτι θέλουν εΐσ-
 θαι του λοιπού συνενωμένοι, εις οσα άφορουν τά συμφέρον-
 τα του τόπου και τής έμπορίας, ή υποσχέσαι αυτη χρη-
 σιμους ως ήλικόν συναλλαγμα, τούς όρους του όποιου δεν
 θέλουν θυμηθί ν' αθετήσωσι, χωρίς να επισύρωσιν εις έ-
 αυτους τήν μομφήν τής κοινής γνώμης και τήν άγανά-
 κτησιν του λαου. Έπιμένομεν λοιπόν εις τήν όπιαν
 συνελάσασιν ιδέαν οτι είναι απολύτως αναγκαία ή συγ-
 κρότησις μιας τοιαύτης συνελούσεως, κατά τής συστά-
 σεως τής όποιας θέλουν άντενεργήσαι και γίνει πρόσκομ-

μα μόνοι οι μη έπιθυμούντες τήν τών συμπολιτών μας
 συνένωσιν. διότι ενω τó αποτέλεσμα αυτης θέλει εΐσθαι
 αναντιβήτως σωτήριο, δεν θεωρούμεν κλίμιαν άλλην
 ζημίαν προξενηθητομένην εις αυτους, ειμη τήν θυσίαν μι-
 ας ώρας καιρού, και τοιαύτη θυσία είναι μηδμηνή οσά-
 κισ πρόκειται να ενεργηθί έργον τοσοϋτον καλόν και σω-
 τήριον.

Δεν πρέπει ν' αρχίζωμεν απ' όπου πρέπει να τελειώ-
 νωμεν. σύμφωνα δε με αυτó τó αξίωμα νομίζομεν οτι έ-
 περπε ν' αρχίζωμεν από τήν μεταξυ μας συνένωσιν και
 ομόνοιαν και να τελειώσωμεν εις τó να λαβώμεν μέτρα πε-
 ρί τής βελτιώσεως τής καταστάσεώς μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά τας εξ Αθηνών τελευταίας ειδήσεις, και εκει και
 εις ολας τας επαρχίας του κράτους υπάρχει άκρα ήσυ-
 χία' περι τούτου βεβαιούμεθα και από τας έμπορικας άλ-
 ληλογραφίας, τας όποιας με δικφόρους ευκαιρίας λαμβά-
 νομεν από τούς λιμένας του Έλληνικού βασιλείου.

Ας αίσχυρθώσιν ήδη οι έχθρι τής Ελλάδος εΐτινες
 μας έσυκοφάντησαν χαρακτηρίσαντες μας ως έθνος φιλο-
 τάραχον, ενω μετα τοιούτους πολιτικούς περισπασμούς
 και μεταβολάς ή ήσυχος και ειλικρινής διαγωγή μας
 αποδεικνύει οτι είμεθα έθνος άξιον φιλελεύθερου πολιτεύ-
 ματος, και προωρισμένον να συντελίση τά μέγιστα εις
 τόν έξευγενισμόν όλης εν γίνει τής Ανατολής, αρκεί να
 μη μάς τιθώσι προσκόμματα εκ μέρους έχθρικης τι-
 νος πολιτικής προς βλάβην τής ανθρωπότητος και όπισ-
 θοδρομήσιν του έξευγενισμού.

Δεν αρνούμεθα, ύμολογοϋμεν απ' εναντίας οτι και με-
 ταξυ ήμων υπάρχουν άνθρωποι τών όποιων αι αξιώσεις
 καθίστανται πολλάκις ανοικονόμητοι, υπάρχουν και ταρα-
 ξιαι ως υπάρχουν τοιούτοι και μεταξυ όλων τών εθνών.
 άλλ' οι τοιούτοι είναι όλίγοι και δεν δύνανται να ενεργή-
 σωσι μηδεν προς βλάβην του έθνους, του όποιου ή σύνοσις
 και ο πατριωτισμός ως άσυγκρίτω λόγω ανώτερα τής επιβ-
 ροής αυτών, γίνονται ανυπερβάτα προσκόμματα εις τούς
 φθοροποιούς και αντεθνικούς σκοπούς των.

Διήγημα αληθινόν.

Εις τήν Σμύρνην, επί Τουρκοκρατίας, κατεκρίνετο πο-
 τε ως αιτιος μεγάλης έκείσε συμβάσης διαιρέσεως και διχο-
 νοίας μεταξυ τών ομοεθνών μας Έλλήνων, ο μακαρίτης
 Ιωάννης Μαυρογορδάτος δημογέρων Χίος κατά τήν πα-
 τριδα, άλλ' εκείτε νυμφευθείς και κατοικών.

Ο καιρός απέδειξε μεν οτι ο άνθρωπος ούτος ήτον ά-
 θώς τής μομφής ή όποια προσετριβετε εις αυτον, αλλά
 ή συνδρομή δικφόρων περιστατικών και ή θέσις του, τόν
 άπεδείκνυον, ως πολλάκις τουτο συμβαίνει, ένοχον ενώ-
 πιον τής κοινής γνώμης.

Η διχόνοια αυτη έφερε και ήθελε φέρι ως αναπόφευ-
 κτον συνέπειαν πολλά και μεγάλα δυστυχήματα εις τόν
 λαόν τής Σμύρνης, ως συμβαίνει και ενταυθα και ιδίως
 εις τούς πτωχούς, οι όποιοι υπέρ πάντα άλλον υποφέρουν
 τά δυστυχή αποειδήματα τής απονοίας τών αρχόντων
 και προκρίτων των.

Ο μακαρίτης Ιωάννης Μαυρογορδάτος καιτοι ανα-
 γνωρίζων άθωον έαυτον, σινησθήθη μολοντούτο οτι άπε-
 κατέστη τó κοινόν σκάνδαλον, και οτι μόνη ή απομάκρυν-
 σίς του από τά κοινά πράγματα ήδύνατο να κατευνά-

ση τά πάθη και να ειρηνεύση τόν τόπον. έπραξε λοιπόν
 οτι πρέπει να προάτη εις τοιαύτας περιστάσεις πās τί-
 μοις και καλός πολίτης. Συνεκάλεσε γενικήν εν τή μη-
 τροπόλει συνέλευσιν όλων τών προκρίτων και τών αρχη-
 γών τών συναφείων τής Σμύρνης, και παρουσιασθείς εν τή
 μέσω αυτών εκήρυξεν εκυτον αιτιον τής διαιρέσεως και
 τής διχονοίας ήτις έμάστιζε τόν τόπον, εκήτησε συγχώρη-
 σιν και έκλαυτεν. Η διαγωγή του αυτη και τά δάκρυά
 του συνεκίνησαν ολας τας ψυχάς, και τας πλέον κατ' αυ-
 του έξηγηρωμένας, έκλαυσαν ολοι άμοιβαίως, έδωσαν ά-
 δελφικόν προς άλλήλους άσπασμόν, εκάλυψαν με τόν πέ-
 πλον τής λήθης ολα τά παρελθόντα και ο Ιωάννης Μαυ-
 ρογορδάτος εκλέγεται εκ νέου και παμψηφεί δημογέρων
 τής Σμύρνης. έκτοτε κατευνάσθησαν τά πάθη, ή διχό-
 νοια εξέλειπε, τά κοινά πράγματα έβελτιώθησαν σημαν-
 τεκώτατα, και εις τήν αποβίωσιν του έθρήνησεν άπας ο
 Έλληνικός τής Σμύρνης λαός.

Τοιούτους άγαθούς και εναρέτους άνδρας σέβεται ο λα-
 ός, τιμά ή κοινή γνώμη και ή μνήμη των μένει άθά-
 νατος.

Περίεργον φαινόμενον.

Ενόμισαν και νομίζουν τινες εκ τών ψευδοκριστοκρα-
 τών μας πολύ έσφαλμένως οτι αποκοϋν τήν εϋνοιαν του
 λαου, όταν δεικνύονται σφόδρα δημοτικοί, όταν δηλαδή
 εν πλήρη μεσημβρία συμποσιάζουν τρώγοντες, πίνοντες
 και τραγωδώντες εις τά καπηλεία μετά του όχλου' αλλά
 πάσαν κατασταίνονται γελοιοι οι τοιούτοι! Τήν εϋνοιαν
 του λαου απολαμβάνει μόνος ο τίμιος, ο ξέναρετος και ο
 έλευθέριος πολίτης, ο έχων μοναδικόν αντικείμενον τής
 προσοχής του τó να έφευρίσκη μέσα δι' ων να ώρηληται
 όπωσδήποτε ο λαός πραγματικώς και ήθικώς, και όχι ο
 συμποσιάζων και τραγωδών εις τά καπηλεία μετά του
 όχλου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Απεβίωσε πρό τινων ήμερών εις τόν Πειραιά ο αξιό-
 τιμος και ενάρετος συμπολίτης μας Ιωάννης Δημητρίου
 Μιχαήλ εις τó άνθος τής ήλικίας του, πάσχων πρό ενός
 έτους από χρονικήν του στήθους ασθένειαν, αφήσας δεινόν
 πένθος εις τόν πατέρα του και τούς λοιπούς συγγενείς
 του, και λύπην άπαρηγόρητον εις τούς φίλους του.

Ο μακαρίτης ούτος Ιωάννης, και τοι νέος ων είχεν
 άρετην φρόνησιν, άρετήν, πατριωτισμόν και όλα τά προ-
 σόντα οσα απαιτούνται δια να καταστήσωσιν ένα καλόν
 πολίτην. ήτον ειλικρινής εις τούς φίλους του, ύποχρεω-
 τικός προς άπαντας και έλευθέριος εις παντός είδους συν-
 δρομάς, ώστε ή πόλις μας δικαίως πρέπει να λυπηται δια
 τήν στερήσιν ενός τοιούτου καλου πολίτου.

Αιώνια σου ή μνήμη ενάρετε Ιωάννη γαίαν έχοις
 ελαφράν!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δια Συμβολαιογραφικου πωλητηρίου γενομένου ενώπι-
 ον του Συμβολαιογραφούτος Α'. Παρέδρου Κ. Ιωάννου
 Λάσκαρη υπ' αριθ. 1795, ήγόρασα παρά τής Ειρήνης
 χήρας ποτέ Νικολάου Κορακάνη τόν κατά τήν θείαν Βρύ-
 σιν άμπελώνα της συνορευόντα με κτήματα τής Αϊκα-
 τερίνης συζύγου Μάρκου Ξυρου και Μάρκου Ζ. Καραγε-
 ωργίου δια δίστηλα όκτώ αριθ. 8. προσφώνων τήν παρού-
 σαν γνωστοποίησιν δια τής Έρμηριδος ο Έρμηής Σύ-
 ρου, προσκαλώ τούς έχοντας δικαίωμα προτιμήσεως ή
 άλλης τινς απαιτήσεως να έμφανισθώσιν εντός ενός μη-
 νός από τής δημοσεισεως της, άλλως παρελθούσης τής
 προθεσμίας χάνουν κάθε δικαίωμα επ' αυτου.

Εν Μυκόνω τήν 7. Φεβρουαρίου 1845.
 Δια τήν ύγράμματον Σύζυγον
 Γεωργίου Λουκα Αννουσαν.
 Έμ. Ίω. Πρασσικάκης.

Ο
Επί της πτωχεύσεως του 'Αντωνίου
Νικολάου Εισηγητής,
Δηλοποιεί ότι.

Το Έμπορικόν Γραμμάτιον των εν Σύρω Πρωτοδικών, δι' αποφάσεώς του υπ' αριθ. 20. και υπό χρονολογίαν 15. Φεβρουαρίου Ε. Ε. εκήρυξεν εις κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν ἐνταῦθα ἔμπορον 'Αντώνιον Νικολάου και διώρισε Πράξιν επί της πτωχεύσεώς του ταύτης τὸν 'Ιωάννην Μ. 'Απαλύραν, και Εισηγητὴν τὸν Πάρεδρον Α. Ν. 'Αποστολόπουλον κτλ.

Ἐν Σύρω τὴν 20. Φεβρουαρίου 1845.
(Τ. Σ.)
ὁ Εισηγητής
Ν. Α. 'Αποστολόπουλος

Ο
Επί της πτωχεύσεως του Γεωργίου
Λουκά Εισηγητής.

Ἐχων υπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 476 του
Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς δανειστάς του πτωχεύσαντος Γεωργίου Λουκά νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν εἰκοστὴν ἐξδόμην Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἡμέραν Τρίτην και ὥραν τετάρτην Μ. Μ. διὰ νὰ ἐγχειρίσωσιν τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 480 του αὐτοῦ νόμου τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἰκανῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων του προσωρινοῦ Συνδίκου ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως.

Παραγγέλει τὸν Κλητῆρα Χαράλαμπον Παπᾶ Ἐλευθερίου νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὴν θύραν του Δικαστηρίου τούτου, και εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς πόλεως ταύτης και ἕτερον νὰ ἐγχειρίσῃ πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς τῆς Νήσου Σύρου διὰ νὰ καταχωρηθῇ.

Ἐν Σύρω τὴν 20. Φεβρουαρίου 1845.
(Τ. Σ.) ὁ Εισηγητής
Ν. Α. 'Αποστολόπουλος.

Ο
Επί της πτωχεύσεως του 'Αναστασίου
Χαλκίτου Εισηγητής.

Ἐχων υπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 476 του
Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς δανειστάς του πτωχεύσαντος 'Αναστασίου Χαλκίτου νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ κατάστημα τῶν εν Σύρω Πρωτοδικῶν τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Φεβρουαρίου 1845 ἡμέραν Τετάρτην τῆς ἐξδόμιας, και ὥραν τρίτην Μ. Μ. διὰ νὰ ἐγχειρίσωσιν τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθρον 840. του αὐτοῦ νόμου τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἰκανῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων του προσωρινοῦ Συνδίκου ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως.

Παραγγέλει τὸν Κλητῆρα 'Ιωάν. Πλατύδην νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὴν θύραν του Δικαστηρίου τούτου και εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς ἀγορας τῆς πόλεως ταύτης.

και ἕτερον νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς διὰ νὰ δημοσιευθῇ.

Ἐν Σύρω τὴν 20 Φεβρουαρίου 1845.
(Σ Τ)

ὁ εισηγητής
Π. Χ. 'Ανδρίου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Δευτέρα
Καταχωρήσεις.

Ἀριθ. 498.

Ὁ Κλητῆρ τῶν εν Σύρω Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν παρὰ τῶ Εἰρηνα δικεῖω Κορθίου τῆς 'Ανδρου,
Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτελεσιν τῆς υπ' αριθ. 156. και ἀπὸ 11. 'Ιουλίου 1833. ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτοπίου Δημογεροντίας 'Ανδρου, και κατ' αἰτήσιν του Ζήννε. Δ. Καμπάνη κατοίκου τῆς πρωτεύουσας Κορθίου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν και υπ' αριθ. 497. ἔχουσιν ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως ἀκριδῶς περιγεγραμμένα ἀκίνητα κτήματα του ὀφειλέτου 'Ιωάννου Δ. Μπάβα πρὸς ἐξόφλησιν του πρὸς τὸν Ζήννε Δ. Καμπάνη ὀφειλομένου χρέους ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως.

Δυνάμει του ἄρθρου 965. ἀριθ. 1. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς ἄρχεται ἀπὸ σήμερον, και θέλει τελειώσῃ τὴν 25 Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν κηρυγτόμενος διὰ κήρυκος ἀπὸ τὴν 10 ὥραν μέχρι τῆς 11 Π. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐξώθεν του καφενείου του Νικολάου Σερτάρη, ἐνώπιον του Εἰρηνοδίκου Κορθίου.

Πρώτη προσηρὰ προσδιορίζεται παρὰ του ἐπισημύοντος τὸν πλειστηριασμὸν δανειστοῦ διὰ μὲν του χωρακίου δραχ. 200 διὰ δὲ τὴν ἀποθήκην δραχ. 100. ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπερθεματιστὴν ἢ κατακύρωσις θέλει γίνῃ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτὰ τῆς ὥρας διδομένης του σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὰς διατάξεις του ἄρθρου 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ παρούσα μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχίσεως θείλου τοιχοκολληθῇ εἰς τὰ πρᾶα του Νόμου ἀπαιτούμενα μέρη, και θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα του Ἐρμου τῆς Νήσου Σύρου.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 26 'Ιανουαρίου 1845.

ὁ Κλητῆρ
Μ. Καραμάνος.

Διὰ τὴν ἀκριδεῖαν τῆς ἀντιγραφῆς
αὐθημερὸν
ὁ Κλητῆρ
Μ Καραμάνος

Ἀριθ. 497.

Ἐκθεσεις

Ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως.

Σήμερον τὴν 26 'Ιανουαρίου του χιλιεστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους

ἡμέραν περαστικὴν ὥραν 10 Π Μ ἐν Κορθίῳ τῆς 'Ανδρου, ὁ ὑποπαινόμενος Δικαστικὸς Κλητῆρ παρὰ τοῖς εν Σύρω Πρωτοδικαῖς διατελῶν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῶ Εἰρηνοδικεῖῳ τῆς 'Ανδρου Κορθίου πρὸς ἐκτελεσιν τῆς υπ' αριθ' 156 ἔ ἀπὸ 11 'Ιουλίου 1833 ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτοπίου Δημογεροντίας ἀνδρου, και κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 12 'Ιανουαρίου ε. ε. ἐγγράφου πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσιότητος παρὰ του Κ. Ζάννε Α. Καμπανάκη κατοίκου τῆς Πρωτεύουσας Κορθίου τηρουμένων τῶν ἄρθρων 862 ἔ 866 τῆς Πολ. Δικονομίας συμπαραλαβὼν τὸν Διμαρχικὸν Πάρεδρον του Δήμου Κορθίου Κ. 'Ιω. Δελλαγραμμάτικα, μετέστη μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ χωρίον Γιανισίου του Δήμου Κορθίου και ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ του εἰς θέσιν Βολάδα ἀκινήτου κτήματος του ὀφειλέτου 'Ιωάν. Δ. Μπάβα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δραχμῶν 249. και τῶν ἐπιγεννησομένων ἐξόδων τῆς κατασχίσεως ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐν χωράφιον συγχειμενον ἀπὸ ἀμπέλια και συκάς, τὸ ὁποῖον καταμετρηθὲν εἶναι στρέμμα ἓνα και ἡμισυ ὡς ἐγγιστα, ἔχον πλησιασ τὰς αὐτὸ τὸ κτήμα, τὰ κτήματα του Δημητρίου Γαρυφαλλου, και Νάνου Σαραβάνου, και Γεωργίου Γιανίσση και ὁ δημόσιος δρόμος, ἐκτιμήθη παρὰ του Διμαρχικοῦ Παρέδρου διὰ δραχ. 250 τὴν αὐτὴν ἡμέραν και ὥραν 11. Π. Μ. μετέστη μετὰ του ἰδίου Παρέδρου, και ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἀποθήκης τῆς μεγάλης του αὐτοῦ ὀφειλέτου και μίνης εἰς τὸν Ὀρμόν Κορθίου του Δήμου Κορθίου συγχειμένης ὑπὸ μιᾶς και μόνης αἰζούσης πλησιαστάς ἔχουσῆς τὸν δημόσιον δρόμον, τὴν θάλασσαν, τὴν Ἐκκλησίαν και τὸν ἴδιον ὀφειλέτην, ἐκτιμήθη παρὰ του ἰδίου Παρέδρου διὰ δραχμᾶς 150.

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν τῶν κτημάτων ἄρχεται ἀπὸ σήμερον, και τελειῶναι εἰς τὰς 25, Φεβρουαρίου 1845. ἡμέραν Κυριακὴν κηρυγτόμενος διὰ κήρυκος ἀπὸ τὴν 10 ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς 11. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον του Εἰρηνοδίκου Κορθίου.

Εἰς ἐνδειξιν δὲ συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ ἀνέγνωσα ὑπεγράφη παρὰ του Διμαρχικοῦ Παρέδρου και ἐμοῦ του Κλητῆρος.

Ἐν Κορθίῳ τῆ 26 'Ιανουαρίου 1845.

ὁ Δημοπάρεδρος

'Ιω. Δελλαγραμμάτικας

ὁ Κλητῆρ

Μ. Καραμάνος.

Διὰ τὴν ἀκριδεῖαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Αὐθημερόν

ὁ Κλητῆρ

Μ. Καραμάνος.

Ο Συντάκτης

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.